

sættelse, der vil finde Sted med Hensyn til den indenlandske Alkoholtilvirkning. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvad jeg vilde finde passende med Hensyn til Beskatningen af Vin, men jeg er ved Opstillingen af mine Beregninger gaaet ud fra, at man for Vin paa Glasfer kunde sætte en Told i Stedet for som nu foreslaaet af 2 Kr., af 1 Kr. 25 Ore pr. Pot. Det er muligt, at man vil komme endnu noget lavere — jeg haaber ikke meget lavere — og jeg er gaaet ud fra, at man for Vin, der indføres paa Fade, i Stedet for, som Regeringsforslaget foreslog 15 Ore, eller, som Udvalgsklertallet har foreslaaet 20 Ore, passende vil kunne komme til 12½ Ore pr. Bund. Og jeg er med Hensyn til Spiritus kommen til at opstille, at man i Stedet for den nu gældende Satz af 50 Ore pr. Pot. naar Spirituosa indføres paa Glasfer, og i Stedet for de 2 Kr., som jo er Enighedspositionen fra Toldkommissionens Side, og som ogsaa figurerer i Regeringsforslaget, kunde ligesom for Vin paa Glasfer sætte 1 Kr. 25 Ore pr. Pot. Med Hensyn til anden indført Spiritus kunde man i Stedet for Regeringsforslagets 1 Kr. 30 Ore, og i Stedet for Flertallets Forslag 45 Ore, foreslaa en Told af 75 Ore. Jeg er da med alle disse ny Tal for Dje kommen til en Mindreindtægt for Vin og indført Spiritus af 658,000 Kr. Jeg nævner dette Tal, fordi det har Indflydelse paa den Balance, som jeg agter at opstille til Sammenligning med Flertallets Balance, men jeg skal, for ikke at trætte det høje Ting, ikke medtage andre Positioner, som ere afhængige af Spiritustolden, navnlig Ekstrakter og Esenser, Vtere o. desl., de Tal, som der ville fremkomme, ere jo af mindre finansiel Betydning. Jeg skal kun indstøde den Bemærkning med Hensyn til Spiritus, at det for mig ligesom for staar som en Nødvendighed at opretholde en tilstrækkelig stor Forskel mellem Afgiften for den indenlandst tilvirkede Spiritus og den indførte Spiritus, da vi ellers ville blive oversvømmede af daarlige Varer, og de deraf følgende Ulemper staa for mig som særlig affrækkende. Men da Sagen ikke foreligger her til noje Prøvelse, men først kan komme frem paa et senere Stadium, skal heller ikke jeg opholde mig videre derved.

Jeg har allerede nævnt, at jeg fastholder Tolden paa tidlige Haveager, Træer og Buske, og jeg kan hertil føje, for Positionen Ost. Idet jeg altsaa for samme fremdeles fastholder 20 Ore, maa jeg indrømme, at det til Slutning for mig ikke har nogen principiel Betydning, om man kommer noget

lavere ned, idet jeg dog mener, at man skylder Vandbruget, at Tolden forhøjes fra dens nuværende Stade, og at der igennem Forhøjelsen staves en forøget Beskyttelse. — Jeg har dernæst ikke funnet Slutte mig til at fritage Ris og Stenolie for Told. Det er allerede i Gaar blevet fremhævet — og jeg slutter mig til denne Betragtning — at Ris ogsaa spiller en Rolle i Forhold til Agerbruget, og at man alene af dette Hensyn bør betænke sig meget paa at hæve Tolden paa samme. Med Hensyn til Stenolie skal jeg minde om, at denne Position har en stor finansiel Betydning, og at det med Styrke oftere er blevet gjort gældende, at denne Told mest rammer den formuende Del af Befolkningen. Desuden vil jeg gentagende gøre opmærksom paa, at da der er givet en saa betydelig Nedsættelse paa denne Position ved de Overenskomster, der bleve truffet i 1891, forekommer det mig, at det vilde være urigtigt nu igen at stride til en forøget Nedsættelse. Det er da ogsaa mit Haab, at man ved den fortsatte Toldbehandling vil kunne komme til Forstaaelse af, at den nuværende Told paa disse store og i finansiel Henseende saa vigtige Poster, Stenolie og Ris, fremdeles bør opretholdes.

Inden jeg gaar over til at omtale den Finansbalance, som maa ligge til Grund for enhver Forhandling om en Toldlov, vil jeg med de Ændringer for Dje, som ere blevne opstillede af det ærede Medlem for Horsens (Wulff) give enkelte af de Ændringsforslag, han har opstillet, en nærmere Omtale. Det forekommer mig, at det ærede Medlem i Forslagene, som de foreligge i deres Helhed, har skudt noget ud over Maalet, naar han saa stærkt pointerer Nødvendigheden af at forøge Beskyttelsen. Jeg tror, at Industri og Haandværk i sin Helhed betragtet, naar man kan opretholde den nuværende Beskyttelse, ikke forlange mere og ikke vente mere for Øjeblikket, og jeg skal derfor ganske henstille, om det er rigtigt og formaalstjenligt at forlange en saa stærkt forøget Beskyttelsestold, som stet er af det ærede Medlem. Der er dog enkelte af de Ændringsforslag, som det ærede Medlem har fremst, som jeg tror fortjene særlig Baaagtelse, og deriblandt vil jeg nævne, at det ærede Medlem har forlangt en Told paa Mel til Beskyttelse af den danske Mølleindustri. Jeg har allerede ved 1ste Behandling udtalt, at det ligger mig — som saa mange — stærkt paa Sinde at tage Agerbrugets Tarv under Overvejelse ogsaa med Hensyn til Toldspørgsmaalet. Men jeg maa i saa Henseende gentage, hvad jeg ogsaa den Gang tillod mig at fremhæve, at Sagen,